

— «Νὰ κάμης σάμπρι, Γιάννη μου, πέντ' ἔζη, δέκα ἡμέραις,
Κ' ἐγὼ τὸν φέρνω ζωντανὸ, τοῦ πέρνω τὸ κεφάλι.»
Ἰουσοῦφ Ἀράπης κίνησε μὲ δεκατρεῖς χιλιάδες.
Σὺν ἔπιασαν τὸν πόλεμο, τρεῖς ἡμέραις καὶ τρεῖς νύχταις,
Πέφτουν τὰ βόλια, σὰ βροχὴ, μολύβια σὰν χαλάζι·
Τὸ Γιωργοθῶμο ἄβωσαν μεσ' τὸ δεξι τὸ χέρι,
Δώδεκα τὸν ζώσανε, καὶ σκλάβο τὸν ἐπῆραν.
Ὁ Γιωργοθῶμος ἴφωναξε μέσα ν' ἀπὸ τοὺς Τούρκους·
— «Ποῦ ἔστε, ἔρε παλλικάρια μου, λίγα κ' ἀντρειωμένα,
Πετάτε τὰ τουφέκια σας, σύρετε τὰ σπαθιά σας·
Γιουρούσι μέσα κάμετε, πάρτε μου τὸ κεφάλι,
Νὰ μὴν τὸ πάρη ν' ἡ Τουρκιὰ Ἰουσοῦφαγας ὁ σκύλλος!

83.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΒΕΛΗΓΚΕΚΑ.

Ἐς ταῖς δεκαπέντε τοῦ Μαΐου, ἑσταῖς εἴκοσι τοῦ μῆνα,
Ὁ Βελῆ Γκέκας κίνησε νὰ πάη ἔς τὸν Κατσαντώνη.
Ἐπάτησε κ' ἐκόνεψε ἔς ἐνοῦ παππᾶ τὸ σπῆτι·
— «Παππᾶ, ψομί! παππᾶ, κρασί! νὰ πιοῦν τὰ παλλικάρια».
Κ' ἐκεῖ ποῦ τρῶγαν κ' ἔπιναν, κ' ἐκεῖ ποῦ λακρεντίζαν.
Μαῦρα μαντάτα τοῦρθανε ἀπὸ τὸν Κατζαντώνη.
Ἐς τὰ γόνατα ἴγονάτισε. — «Γραματικὲ φωνάζει,
»Τὰ παλλικάρια μάζωξε, κ' ὄλον τὸν ταῖφᾶ μου,
»Κ' ἐγὼ παγαίνω ἀπὸ ἔμπροστά, ἔς τὴν Κρύα τὴ Βρυσούλα».
Ἐς τὴ στρατᾶν ὅπου πῆγαινε, ἔς τὴ στοάτα ποῦ παγαίνει,
Οἱ Κλέφτες τὸν καρτέρησαν, καὶ τὸν γλυκορωτοῦσαν.
— «Ποῦ πᾶς, Βελῆ Μπουλοῦκπαση, βετζάλι τοῦ Βεζῖρη;»
— «Ἐς ἐσέν Ἄντώνη κερατῆ, ἔς ἐσένα Κατσαντώνη»

